

Aukcja nr 213

20 maja 2023

Katowice ul. Mariacka 5

AUKCJA NR 213

**MALARSTWO, GRAFIKA,
FOTOGRAFIA, RZEŹBA,
RZEMIOSŁO ARTYSTYCZNE**

20 maja 2023, godz. 16.00
Katowice, ul. Mariacka 5

Zapraszamy na wystawę przedaukcyjną
w salonie DESY w Katowicach przy ul. Mariackiej 5
czynną w dniach od 10 do 19 maja
w godz. od 11.00 do 18.00
oraz w dniu aukcji w godz. od 10.00 do 13.00.

kontakt telefoniczny i mailowy:

tel.: 519 564 625

tel.: 32 253 99 22

desamariacka5@gmail.com

salon11desa@gmail.com

1. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Festyn ze strzelnicą”, 1982

olej, płótno, 51 x 60 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1982 r.

Obraz został zakupiony w katowickiej galerii DESY w 1983.

*opłata droit de suite

8 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

2. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Muzykanci”, 1972

olej, płótno, 41 x 50,5 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1972 r.

Na odwrocie dwie nalepki, na plastrze (tkaninowym) długopisem: I/389/73 –DESA / Wróbel Paweł / „Muzykanci” / 40 x 50 cm / DALB, oraz pismem maszynowym: Paweł Wróbel / Musikanten / Nr. 95.

*opłata droit de suite

7 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

3. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Szmaciarz”, 1974

akryl, płótno, 50 x 60 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1974 r.

Na odwrocie na krosnach napis flamastrem: Szmaciosz (!)

Obraz został zakupiony w antykwariacie w Poznaniu ok. 1989.

*opłata droit de suite

8 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

4. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Skarbnik w kopalni”, 1982

olej, płótno, 50,5 x 70 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1982 r.

Obraz po konserwacji, wymienione krosna.

*opłata droit de suite

8 500 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

5. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Kryszna – Hare Kryszna”, 1996

olej, płyta, 40 x 60 cm,

sygn. p.d.: Sówka Erwin

Na odwrocie napis flamastrem: Kryszna – Hare Kryszna / Sówka Erwin / 60 x 40 / 1996, oraz drukowana nalepka Kolekcji Barwy Śląska w Rudzie Śląskiej z tekstem długopisem.

Obraz reprodukowany w: „Sztukmistrz Erwin Sówka retrospektywnie”, Muzeum Śląskie w Katowicach, 2012, il. s. 178.

8 000 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu prac malarskich artysty jest postać kobieca, ukazana na tle scenerii pełnej symboli i egzotyki.

6. Erwin SÓWKA (1936-2021)

„Źródło życia”, 2002

olej, płyta, 62 x 46 cm,

sygn. monogramem p.d.: ES / 2002

Na odwrocie napis flamastrem: Sówka Erwin / Źródło życia / 46 x 62 / 2002.

Obraz reprodukowany w: „Sztukmistrz Erwin Sówka retrospektywnie”, Muzeum Śląskie w Katowicach, 2012, il. s. 160.

8 000 zł

Urodzony w Szopienicach, górnik, członek Grupy Janowskiej. Pozostawał pod wpływem wiedzy okultystycznej, fascynowała go egzotyka kultur starożytnego Wschodu, bliski był mu krąg kultury śląskiej. Bohaterką wielu prac malarskich artysty jest postać kobieca, ukazana na tle scenerii pełnej symboli i egzotyki.

7. Eugeniusz BROŻEK (1947-2021)

„Lato”

olej, płótno, 70 x 80 cm, wym. autorskiej ramy: 80 x 90 cm,

sygn. p.d.: E. Brożek

3 400 zł

Urodził się we wsi Przelaj koło Sędziszowa, ukończył szkołę zawodową, dwa lata pracował jako górnik, był spawaczem, konduktorem i kierownikiem pociągów osobowych, rolnikiem. Należał do grupy plastyków amatorów przy domach kultury w Sosnowcu i Jędrzejowie. W 1983 w Przeglądzie Plastyki Nieprofesjonalnej uzyskał II miejsce. W swych pracach chętnie nawiązywał do natury. Cenił wieś, której szczerłość stawiał w opozycji do miejskiego zakłamania, często podejmował temat konfliktu dobra i zła.

(Lit.: „Sztuka Pogranicza. Między etnosztuką a sztuką akademicką”, katalog zbiorów Muzeum Śląskiego, opracowała Maria Fiderkiewicz, Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 38).

8. Eugeniusz BROŻEK (1947-2021)

„Zima”

olej, płótno, 70 x 80 cm, wym. autorskiej ramy: 81 x 91 cm,

sygn. p.d.: E. Brożek

3 400 zł

Urodził się we wsi Przelaj koło Sędziszowa, ukończył szkołę zawodową, dwa lata pracował jako górnik, był spawaczem, konduktorem i kierownikiem pociągów osobowych, rolnikiem. Należał do grupy plastyków amatorów przy domach kultury w Sosnowcu i Jędrzejowie. W 1983 w Przeglądzie Plastyki Nieprofesjonalnej uzyskał II miejsce. W swych pracach chętnie nawiązywał do natury. Cenił wieś, której szczerłość stawiał w opozycji do miejskiego zakłamania, często podejmował temat konfliktu dobra i zła.

(Lit.: „Sztuka Pogranicza. Między etnosztuką a sztuką akademicką”, katalog zbiorów Muzeum Śląskiego, opracowała Maria Fiderkiewicz, Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 38).

9. Brunon PODJASKI (1915-1988)

„Inwazja potworów na Bukowiec”, 1972

olej, płótno, 36,5 x 50 cm,

sygn. p.d.: Br. Podjaski / 1972 r.

Na odwrocie drukowana nalepka: Keller Galerie / Marianne Kühn / Roteichenweg 5 / 5 Köln 80 (Dellbrück) / Telefon (0221) 68 83 38; drukowana nalepka: DESA Works of Modern Art. Foreign Trade Company / Al. Jerozolimskie 2 / 00-374 Warszawa – Poland, z tekstem maszynowym; stemple DESA z informacją o wywozie za granicę z lat 1974 i 1980. Nalepka z biografią artysty w języku niemieckim.

2 800 zł

Prezentowany obraz o tytule "Monster-Invasion in Bucovice (!)" reprodukowany w: „Die Sammlung Marianne Kühn - Naive Kunst”, katalog Vestisches Museum Recklinghausen, 2003, il. MK 115, s. 259.

Malarz prymitywista, urodzony w Linowcu koło Stargardu Gdańskiego. Ukończył 5 klas szkoły podstawowej, kształcił się w zawodzie kaflarza, pracował jako ogrodnik w majątku ziemskim. Po otrzymaniu przydziału do 64 pułku 16 Dywizji Piechoty w Grudziądzu brał udział w walkach pod Bzurą. Wzięty do niewoli uciekł i powrócił do domu. W 1941 został wcielony do armii niemieckiej, walczył we Francji, został wysłany na front wschodni, zdezerterował i oddał się do niewoli radzieckiej. Prawdopodobnie w elektrowni w Zaporozżu zaraził się gruźlicą płuc. W 1949 trafił do sanatorium Bukowiec w Kowarach, wyleczony pozostał tam i pracował jako ogrodnik, w tym czasie zaczął malować. W Kowarach spędził 30 lat. Tam też poznał i zaprzyjaźnił się z artystą Jerzym Gielniakiem, który w istotny sposób wpłynął na jego twórczość. Po śmierci Gielniaka w 1972 Podjaski namalował poruszającą serię obrazów, których tematem była śmierć. W 1977 przeniósł się do Lublina, gdzie w 1988 zmarł. Artysta początkowo malował obrazy w technice akwareli, z czasem zainteresował się techniką olejną. Obrazy z okresu „bukowieckiego” uznawane są za najciekawsze w jego twórczym dorobku. Artysta brał udział w wystawach plastyki nieprofesjonalnej, w 1971 wrocławski WDK przygotował jego wystawę indywidualną, w 2007 w BWA w Jeleniej Górze miała miejsce wystawa „Brunon Podjaski”, a rok wcześniej taką wystawę zorganizowało Stowarzyszenie Miłośników Kowar.

10. Brunon PODJASKI (1915-1988)

„Inwazja Marsjan na Sanatorium Bukowiec”, 1975

olej, płótno, 37,5 x 52 cm,

sygn. p.d.: Br. Podjaski / 1975 r.

Na odwrocie drukowana nalepka: Keller Galerie / Marianne Kühn / Roteichenweg 5 / 5 Köln 80 (Dellbrück) / Telefon (0221) 68 83 38; nalepka z tekstem maszynowym: Brunon Podjaski / Mars-Invasion in Bukowiec / 1975 Ol auf Lw. / 36 x 50 cm; stempel DESA z informacją o wywozie za granicę z 1977. Nalepka z biografią artysty w języku niemieckim.

2 800 zł

Prezentowany obraz o tytule "Mars-Invasion in Bucovice (!)" reprodukowany w: "Die Sammlung Marianne Kühn - Naive Kunst", katalog Vestisches Museum Recklinghausen, 2003, il. MK 114, s. 259.

Malarz prymitywista, urodzony w Linowcu koło Stargardu Gdańskiego. Ukończył 5 klas szkoły podstawowej, kształcił się w zawodzie kaflarza, pracował jako ogrodnik w majątku ziemskim. Po otrzymaniu przydziału do 64 pułku 16 Dywizji Piechoty w Grudziądzu brał udział w walkach pod Bzurą. Wzięty do niewoli uciekł i powrócił do domu. W 1941 został wcielony do armii niemieckiej, walczył we Francji, został wysłany na front wschodni, zdezerterował i oddał się do niewoli radzieckiej. Prawdopodobnie w elektrowni w Zaporozżu zaraził się gruźlicą płuc. W 1949 trafił do sanatorium Bukowiec w Kowarach, wyleczony pozostał tam i pracował jako ogrodnik, w tym czasie zaczął malować. W Kowarach spędził 30 lat. Tam też poznał i zaprzyjaźnił się z artystą Jerzym Gielniakiem, który w istotny sposób wpłynął na jego twórczość. Po śmierci Gielniaka w 1972 Podjaski namalował poruszającą serię obrazów, których tematem była śmierć. W 1977 przeniósł się do Lublina, gdzie w 1988 zmarł. Artysta początkowo malował obrazy w technice akwareli, z czasem zainteresował się techniką olejną. Obrazy z okresu „bukowieckiego” uznawane są za najciekawsze w jego twórczym dorobku. Artysta brał udział w wystawach plastyki nieprofesjonalnej, w 1971 wrocławski WDK przygotował jego wystawę indywidualną, w 2007 w BWA w Jeleniej Górze miała miejsce wystawa „Brunon Podjaski”, a rok wcześniej taką wystawę zorganizowało Stowarzyszenie Miłośników Kowar.

11. Brunon PODJASKI (1915-1988)

„Powitanie na drugim świecie”, 1975

olej, płótno, 42,5 x 60 cm,

sygn. p.d.: Br. Podjaski / 1975 r.

Na odwrocie drukowana nalepka: Keller Galerie / Marianne Kühn / Roteichenweg 5 / 5 Köln 80 (Dellbrück) / Telefon (0221) 68 83 38; drukowana nalepka z tekstem maszynowym: Galerie Pro Arte Kasper – Morges Suisse / 102 Grand'Rue;

stemple DESA z informacją o wywozie za granicę z lat 1975 i 1977. Nalepki z biografią artysty w języku niemieckim.

2 800 zł

Prezentowany obraz o tytule "Ein Pfleger wird zu Grabe getragen" reprodukowany w: "Die Sammlung Marianne Kühn - Naive Kunst", katalog Vestisches Museum Recklinghausen, 2003, il. MK 116, s. 259.

Malarz prymitywista, urodzony w Linowcu koło Stargardu Gdańskiego. Ukończył 5 klas szkoły podstawowej, kształcił się w zawodzie kaflarza, pracował jako ogrodnik w majątku ziemskim. Po otrzymaniu przydziału do 64 pułku 16 Dywizji Piechoty w Grudziądzu brał udział w walkach pod Bzurą. Wzięty do niewoli uciekł i powrócił do domu. W 1941 został wcielony do armii niemieckiej, walczył we Francji, został wysłany na front wschodni, zdezerterował i oddał się do niewoli radzieckiej. Prawdopodobnie w elektrowni w Zaporozżu zaraził się gruźlicą płuc. W 1949 trafił do sanatorium Bukowiec w Kowarach, wyleczony pozostał tam i pracował jako ogrodnik, w tym czasie zaczął malować. W Kowarach spędził 30 lat. Tam też poznał i zaprzyjaźnił się z artystą Jerzym Gielniakiem, który w istotny sposób wpłynął na jego twórczość. Po śmierci Gielniaka w 1972 Podjaski namalował poruszającą serię obrazów, których tematem była śmierć. W 1977 przeniósł się do Lublina, gdzie w 1988 zmarł. Artysta początkowo malował obrazy w technice akwareli, z czasem zainteresował się techniką olejną. Obrazy z okresu „bukowieckiego” uznawane są za najciekawsze w jego twórczym dorobku. Artysta brał udział w wystawach plastyki nieprofesjonalnej, w 1971 wrocławski WDK przygotował jego wystawę indywidualną, w 2007 w BWA w Jeleniej Górze miała miejsce wystawa „Brunon Podjaski”, a rok wcześniej taką wystawę zorganizowało Stowarzyszenie Miłośników Kowar.

12. Henryk WANIEK (ur. 1943)

„Ulica Młyńska albo/oder Mühlstrasse”, 2001

technika mieszana, płótno, 67,5 x 89 cm,

sygn. p.d.: Henryk Waniek Aug. 2001.

U dołu naklejona prostokątna płócienna wstęga z tytułem obrazu: Ulica Młyńska albo/oder Mühlstrasse”.

*opłata droit de suite

2 800 zł

Malarz, grafik, publicysta, uczeń krakowskiej ASP na Wydziale Grafiki w Katowicach, członek działającej w latach 60. i 70. grupy Oneiron. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku. Od 1980 mieszka w Brwinowie pod Warszawą. Swoją twórczość artystyczną wiąże z rozległymi zainteresowaniami filozofią, religioznawstwem i literaturą mistyczną.

13. Janusz KARBOWNICZEK (ur. 1950)

„Martwa natura 3. Autoportret”, 1980

akwarela, tusz, ołówek, papier, 59 x 90 cm,

sygn. i tytuł p.g.: Martwa natura 3 / Karbowniczek 80.

Powyższy obraz obecni właściciele otrzymali bezpośrednio od Janusza Karbowniczka.

*droit de suite

6 000 zł

Malarz, rysownik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w krakowskiej ASP, na Wydziale Grafiki w Katowicach, gdzie w 1975 obronił dyplom w Pracowni Plakatu prof. Tadeusza Grabowskiego i Pracowni Książki prof. Stanisława Kluski. Od 1977 pracuje na tejże uczelni, której jest profesorem. Prowadzi Autorską Pracownię Rysunku w Katedrze Malarstwa. Artysta uprawia malarstwo, rysunek, projektowanie graficzne. Miał ponad 50 wystaw indywidualnych, brał udział w przeszło 300 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień. W swojej twórczości malarskiej jako środkiem wyrazu często posługuje się szkicowością, sugestią, której dopowiedzenie pozostawia widzowi.

14. Jacek RYKAŁA (ur. 1950)

„Inwentaryzacja. Z cyklu 'Podwórka'”, 1982

olej, collage, płótno, 34,5 x 46 cm,

sygnatura i autorski opis na odwrocie, na górnej listwie krosna: Jacek Rykała „Inwentaryzacja” 1982, olej, collage / (sosnowiecki adres artysty).

Powyższy obraz obecni właściciele otrzymali bezpośrednio od Jacka Rykały.

*droit de suite

5 500 zł

Malarz, rysownik, związany ze środowiskiem artystycznym rodzinnego Sosnowca i Śląska. Kształcił się w krakowskiej ASP, na Wydziale Grafiki w Katowicach, gdzie w 1976 uzyskał dyplom. Od 1976 rozpoczął na tejże uczelni pracę pedagogiczną i prowadził Pracownię Malarstwa i Rysunku. W 1996 otrzymał tytuł naukowy profesora. Artysta uprawia malarstwo, rysunek, zajmuje się poezją. Miał ponad 60 wystaw indywidualnych, brał udział w przeszło 250 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Miał wystawę retrospektywną w Muzeum Narodowym w Krakowie. O jego twórczości zrealizowano 8 filmów telewizyjnych. Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. przyznany w 2011 roku srebrny medal Gloria Artis. Artysta jest autorem obrazów-objektów, łączących pejzaż malarski, fotografię, przedmioty codzienne, z których kreuje metaforyczną przestrzeń, osadzoną w poczuciu melancholii i opuszczenia.

15. Lech KOŁDZIEJCZYK (ur. 1953)

„Podwodna otchłań. Z cyklu 'Kosmogonie'”, 1994

olej, płótno, 110 x 60 cm,

sygn. monogramem wiązonym p.d.: 94/LK

sygnatura i autorski opis na odwrocie: Lech Kołodziejczyk / „Podwodna / otchłań” / z cyklu „Kosmogonie” / 1994.

7 000 zł

Malarz i pedagog, urodzony w Raciborzu, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w katowickim Wydziale Grafiki ASP w Krakowie, uzyskując w 1978 dyplom w pracowniach Tadeusza Grabowskiego i Andrzeja Pietscha. Od 2004 kieruje Katedrą Malarstwa w Instytucie Sztuki UŚ w Cieszynie. Miał ok. 100 wystaw indywidualnych, brał udział w licznych wystawach zbiorowych, jest autorem m.in. cykli malarskich o tytułach: „Fantomanie”, „Kosmogonie”, „Luminofory”, „Księga słońca”, „Lirykony”, „Głowy”, „Rytmy Pamięci”, „Zapomniany horyzont”.

16. Jan DUTKIEWICZ (1911-1983)

„Łódzie nad brzegiem morza”

olej, płótno, 60 x 75 cm,

sygn. l.d.: J. Dutkiewicz

*opłata droit de suite

5 500 zł

Malarz, uczeń Pautscha i Kamockiego w krakowskiej ASP, od 1945 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1950-1977 był kierownikiem pracowni malarstwa krakowskiej filii ASP w Katowicach. Twórczość Dutkiewicza zdominowana jest zagadnieniami kolorystycznymi, w rozwiązaniach formalno-przestrzennych artysta chętnie nawiązuje do twórczości Cezanne'a. Do swoich pejzaży wprowadza żywe, nasycone kolory, które swobodnie opisują dynamiczne, nieco kanciaste formy przedmiotów.

17. Jerzy DUDA-GRACZ (1941-2004)

„Pejzaż miejski”, 1966

tusz lawowany, papier, 30 x 20 cm,

sygn. p.d.: J. Duda G.; l.g.: Jerzy Duda G. 1966 (sygnatura wtórna).

Na odwrocie nalepka autorska: Jerzy Duda Gracz / Pejzaż miejski / (praca studencka) / tusz lawowany / 30 x 20 / Rok 1966.

Nalepka i podpis (l.g.) zamieszczone przez malarza na prośbę właścicielki obrazu.

*opłata droit de suite

6500 zł

Malarz, grafik. Dyplom ASP w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach uzyskał w 1968.

Artysta ma w swoim dorobku liczne wystawy indywidualne i zbiorowe na całym świecie.

Reprezentował Polskę w 1984 na 41 Biennale Sztuki w Wenecji, w 1986 i 1987 na Targach Sztuki w Wenecji. Malował alegoryczno-groteskowe sceny rodzajowe i pejzaże.

18. Wilfried (Willy) DÄNEKE (XX w.)

"Huta Kościuszkowa. Huta Królewska, Huta 'Piłsudski'"

olej, sklejką, 91 x 85 cm,

sygn. p.d.: W. Däneke

6 000 zł

19. Fryderyk Antoni HAYDER (1905-1990)

„Martwa natura z rybą”, 1957

tempera, tektura, 49,5 x 69 cm,

sygn. l.d.: F. Hayder 1957 .

Stan zachowania: dr przedarcia tektury przy prawej krawędzi.

Obraz z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

*opłata droit de suite

4 400 zł

Malarz, rysownik, muzealnik. Kształcił się w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Mehoffera, X.

Dunikowskiego i J. Wojnarskiego (1925-1933), uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Do 1935

mieszkał w Krakowie, skąd przeniósł się do Warszawy. W czasie powstania warszawskiego

splonęło mieszkanie artysty wraz z pracownią. Po wojnie związał się z Gliwicami. Przedwojenna

twórczość artysty nawiązuje do osiągnięć polskiego koloryzmu, lata powojenne to inspiracje

Cezannem i postkubizmem Picassa i Braque'a.

20. Stefan FILIPKIEWICZ (1879-1944)

„Pejzaż zimowy z Podhala”

akwarela, papier naklejony na tekturę, 35,5 x 50 cm,

sygnowany p.d.: Stefan Filipkiewicz.

Na odwrocie drukowana nalepka Salonu Sztuki „Achilleion” J. Birnera w Białej obok Bielska.

Stan zachowania: nieznaczne pęknięcie i podklejenie tektury w l.d. narożniku.

6 000 zł

Malarz i grafik, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach Mehoffera, Wyczółkowskiego, Pankiewicza, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli szkoły pejzażowej Stanisławskiego. Wykładowca i następnie profesor ASP w Krakowie, członek Sztuki i wiedeńskiej Secesji. W latach I wojny światowej służył w Legionach Polskich, w czasie II wojny działał w konspiracji, aresztowany w 1944 zginął w obozie w Mauthausen-Gusen. Uprawiał malarstwo pejzażowe, ze szczególnym upodobaniem malował motywy zimowe z okolic wsi podkrakowskich, widoki gór, a także ukwiecone letnie łąki i martwe natury.

21. Hanna RUDZKA-CYBISOWA (1897-1988)

„Park w Wiśniowej nad Wisłokiem”, 1936

olej, tektura, 43 x 62 cm,

sygn. p.d. (podwójnie): H. Rudzka C. 1936

Na odwrocie napis ołówkiem: Malowany / w Wiśniowej nad Wisłokiem / 1936 r / H. Rudzka Cybis.

*opłata droit de suite

8 000 zł

Majątek Państwa Mycielskich w Wiśniowej nad Wisłokiem gościł na spotkaniach plenerowych liczne grono artystów związanych z polskim koloryzmem. W latach trzydziestych bywali tam m.in. Jan Cybis, Hanna Rudzka-Cybisowa, Józef Czapski, Czesław Rzepiński.

Polska malarka związana z nurtem koloryzmu. Ukończyła studia w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem Miłosza Kotarbińskiego, a także Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie u Ignacego Pieńkowskiego i Józefa Pankiewicza. Weszła w skład ugrupowania Komitet Paryski, zwanego w skrócie "KP" - stąd nazywani byli kapistami. Jej zainteresowania artystyczne oscylowały wokół doświadczeń kolorystycznych francuskiego postimpresjonizmu.

22. Iwan TRUSZ (1869-1940)

„Pejzaż ze stogiem”

olej, tektura, 16,5 x 21 cm,

sygn. l.d.: I. Trusz.

10 000 zł

Malarz, wybitny pejzażysta. Kształcił się w krakowskiej ASP u I. Jabłońskiego, L. Loefflera, J. Unierzyskiego, W. Łuszczkiewicza, L. Wyczółkowskiego i J. Stanisławskiego (1891-1897), studia uzupełniał w Monachium u Antona Ažbègo. W 1897 osiadł we Lwowie. Z jego inicjatywy w tymże roku powstało we Lwowie Towarzystwo dla Rozwoju Ruskiej Sztuki. Wystawiał w lwowskim i krakowskim TPSP, wiele miejsca poświęcił publicystyce artystycznej. Często podróżował na Huculszczyznę, odwiedzał Wiedeń i Włochy, w 1912 odbył podróż do Egiptu i Palestyny. Kilkakrotnie podróżował na Krym, w 1906 krymskie pejzaże prezentował na wystawie zbiorowej w lwowskim TPSP. Malował cykle pejzażowe z okolic Naddnieprza, motywy łąk i pól, kwiaty, drzewa, sceny z życia mieszkańców Huculszczyzny, portretował znane postacie z ukraińskich kręgów społeczno-kulturalnych.

(Lit.: I. Zawalin, T. Łozinskij, O. Sidor „Iwan Trusz”, Firma Poligraficzna „Oranta”, Lwów, Kijów, 2005; „Słoneczne akordy w palecie Iwana Trusza. Prace ze zbiorów Muzeum Narodowego we Lwowie im. Andrzeja Szeptyckiego”, autorka katalogu Oksana Biła, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2011).

23. Soter JAXA-MALACHOWSKI (1867-1952)

„Skaliste wybrzeże”, 1920

olej, płótno, 53 x 81,5 cm,

sygn. p.d.: S Jaxa / 1920.

Na odwrocie, na krosnach, stempel: Składu Papieru / R. Aleksandrowicz / Kraków.

Obraz po konserwacji.

15 000 zł

Malarz, wybitny marynista. Kształcił się w szkole rysunkowej w Odessie. W latach 1892-1894 studiował w krakowskiej SSP u Floriana Cynka, Izzydora Jabłońskiego i Władysława Łuszczkiewicza. Od 1894 kontynuował naukę w Szkole Rysunku i Malarstwa w Monachium. Po powrocie do kraju osiadł w Krakowie. Był członkiem warszawskiego TZSP. Najchętniej malował pejzaże, często nokturny, do jego ulubionych motywów należały widoki morskie. Uprawiał technikę olejną, w latach międzywojennych posługiwał się akwarelą, gwaszem i pastelem.

24. Stanisław WIŚNIEWSKI ((1936-2016)

„Nabrzeże rzeki Hudson”, ok. 1971

pastel, papier, 43 x 65 cm,

sygn. l.d.: St. Wiśniewski .

Obraz zakupiono bezpośrednio od Stanisława Wiśniewskiego w Nowym Jorku w 1971.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz, profesor sztuk pięknych, członek Stowarzyszenia "Kuźnica". W latach 1954-1960 studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem Zbigniewa Pronaszki i Zygmunta Radnickiego. Był wykładowcą Wydziału Konserwacji i restauracji Dziel Sztuki krakowskiej ASP. Stworzył i kierował krakowską Galerią „Arkady”. Dwukrotnie, w 1971 i 1983, był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Krakowie i całej Polsce. Malował głównie kompozycje abstrakcyjne, portrety, akty, jak również pejzaże. Jego twórczość jest prezentowana w muzeach w Polsce i za granicą, liczne prace artysty znajdują się w zbiorach prywatnych.

25. Jerzy KOSSAK (1886-1955)

„Ułan z koniem przy ognisku”, 1937

olej, tektura, 30 x 40 cm,

sygn. p.d.: Jerzy Kossak / 1937.

Stan zachowania: dr. uszkodzenie pow. tektury w l.g. narożniku.

*opłata droit de suite

16 000 zł

26. Jerzy KOSSAK (1886-1955)

„Alarm”, 1930

olej, tektura, 50 x 70 cm,

sygn. l.d.: Jerzy Kossak / 1930 .

Na odwrocie informacja o przeprowadzonej w 1979 konserwacji obrazu.

Podobna praca reprodukowana na przedwojennej pocztówce z tytułem „Wesoła wojna. Alarm”

*opłata droit de suite

23 000 zł

27. Jerzy KOSSAK(1886-1955)

„Spotkanie nad rzeką”, 1931

olej, płótno (dublowane), 39 x 50,5 cm,
sygn. p.d.: Jerzy Kossak / 1931.
Obraz po konserwacji.
*opłata droit de suite
20 000 zł

28. Karl KAUFMANN (J. ROLLIN) (1843-1902/05)

„Pejzaż górski z jeziorem”

olej, płótno (dublowane), 68,5 x 105,5 cm,
sygn. p.d.: J. Rollin.
Obraz po konserwacji.
12 000 zł

Malarz austriacki związany z wiedeńskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w wiedeńskiej akademii. Odbił liczne podróże po Europie, zwiedził Norwegię, Holandię, Niemcy, często bywał we Włoszech. Podróże te stały się inspiracją dla jego malarstwa pejzażowego. Od 1900 przebywał na stałe w Wiedniu. Swoje prace bardzo często podpisywał używając licznych pseudonimów, m.in. J. Rollin.

29. Jan REMBOWSKI (1879-1923)

„Rybak”, 1911

olej, płótno, 41 x 33 cm,
sygn. p.g.: Jan Rembowski 1911.
Stan zachowania: ślady dawnej konserwacji, krosna nieoryginalne.
10 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, grafik, projektant wnętrz, ilustrator, uczeń warszawskiej Klasy Rysunkowej Wojciecha Gersona. W latach 1901-1907 kontynuował studia w krakowskiej ASP w pracowni Konstantego Laszczki, zmuszony chorobą do przerwania studiów rzeźbiarskich, kontynuował naukę u Józefa Mehoffera. W 1903 ze względu na pogarszający się stan zdrowia zamieszkał w Zakopanem, gdzie przebywał do 1916. Aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym i kulturalnym miasta. Od 1906 należał do grona uczniów mieszkającego w Poroninie Władysława Ślewińskiego. W latach 1908 i 1912 odbył kilkumiesięczną podróż do Włoch. Był członkiem-założycielem towarzystwa Sztuka Podhalańska, a także członkiem grupy „Pięciu” (z W. Hofmanem, W. Wojtkiewiczem, M. Jakimowiczem, i L. Gottliebem). Choroba uniemożliwiła mu wstąpienie do Legionów po wybuchu I wojny światowej, jest natomiast autorem portretów oficerów legionowych, przebywających na kuracji w Zakopanem. W 1916 przeniósł się do Warszawy. W 1919 pragnął wziąć udział w I powstaniu śląskim, co niestety uniemożliwił mu krwotok płucny. Artysta uczestniczył w licznych wystawach w Warszawie, Krakowie, Zakopanem, Lwowie, Poznaniu. Wystawy pośmiertne Rembowskiego odbyły się w warszawskim TZSP w 1923, w Łodzi w 1924, oraz w krakowskim TPSP w 1923. Artysta najchętniej posługiwał się węglem, sangwiną i pastelami, w swej twórczości ulegał wpływom secesji, wczesnego ekspresjonizmu, sztuki zakopiańskiej. Prac malarskich pozostawił nieco mniej, niż wysoko ocenianych prac rysunkowych. Projektował witraże i polichromie, wykonywał ilustracje do pism, jego dziełem jest część wystroju sanatorium Dłuskich w Zakopanem.

30. Włastimil HOFMAN (1881-1970)

„Portret Apolonii Lewickiej”, 1958

olej, płyta, 51 x 46 cm,

sygn. l.d. Wlastimil / Hofman / 1958.

*droit de suite

6 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach Cynka, Stanisławskiego, Wyczółkowskiego i Malczewskiego. Studia kontynuował w Paryżu w Académie des Beaux Art oraz w Wiedniu. Mieszkał w Pradze, Paryżu i od 1920 w Krakowie. Lata II wojny spędził m.in. w Palestynie. Był członkiem wiedeńskiej Secesji, czeskiego Towarzystwa Artystów „Manes”, Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W swoim malarstwie wyraźnie inspirował się twórczością Malczewskiego. Jego prace to najczęściej umieszczone w polskim pejzażu sceny religijne, kompozycje symboliczne z motywami ludowymi, portrety.

31. Wlastimil HOFMAN (1881-1970)

„Portret Stefana Lewickiego”, 1958

olej, płyta, 51 x 46 cm,

sygn. p.d. Wlastimil / Hofman / 1958.

*droit de suite

6 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach Cynka, Stanisławskiego, Wyczółkowskiego i Malczewskiego. Studia kontynuował w Paryżu w Académie des Beaux Art oraz w Wiedniu. Mieszkał w Pradze, Paryżu i od 1920 w Krakowie. Lata II wojny spędził m.in. w Palestynie. Był członkiem wiedeńskiej Secesji, czeskiego Towarzystwa Artystów „Manes”, Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W swoim malarstwie wyraźnie inspirował się twórczością Malczewskiego. Jego prace to najczęściej umieszczone w polskim pejzażu sceny religijne, kompozycje symboliczne z motywami ludowymi, portrety.

32. Aleksander AUGUSTYNOWICZ (1865-1944)

„Portret marszałka Józefa Piłsudskiego”

akwarela, papier, 44 x 31 cm,

sygn. p.d.: Augustynowicz .

Na odwrocie drukowana nalepka TPSP w Poznaniu z tekstem atramentem: 509 / Aleks.

Augustynowicz / Marszałek Piłsudski / akwarela / cena zł 400; oraz notka sprzedaży DESA w Katowicach z 1980.

7 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowni F. Szynalewskiego, W. Łuszczkiewicza i J. Matejki. Studia kontynuował w akademii monachijskiej, po czym odbył podróż artystyczną na Węgry i do Włoch. Mieszkał w Lwowie (1890-1914), Zakopanem (1914-1921) i Poznaniu (od 1921), skąd często wyjeżdżał do Zakopanego i na Huculszczyznę. Był członkiem lwowskiego Związku Artystów Polskich oraz członkiem TZSP. Brał udział w licznych wystawach w Polsce, a także w Wiedniu, Londynie, Monachium i Petersburgu. Najchętniej wypowiadał się w technice akwarelowej, malował portrety, martwe natury, pejzaże z okolic Tatr i Huculszczyzny.

33. Stanisław KLIMOWSKI (1891-1982)

„Portret reagenta siedzącego przy biurku”, ok. 1920

olej, płótno, 67,5 x 100,5 cm,

niesygnowany.

Obraz zakupiony bezpośrednio od Stanisława Klimowskiego.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach T. Axentowicza, J. Malczewskiego i K. Laszczki, żołnierz Legionów. Podróżował po Europie odwiedzając Austrię, Niemcy, Włochy i Francję. Mieszkał w Wiśniczu i Zakopanem. W 1962 osiadł na stałe w Katowicach. Był wybitnym portrecistą, początkowo wyraźnie inspirując się twórczością Axentowicza. Malował pejzaże, martwe natury, wykonywał kompozycje religijne dla kościołów.

34. Jacek MALCZEWSKI (1854-1929)

„Studium czterech kobiecych postaci i główki putta”

akwarela, pióro, papier naklejony na tekturę, 21 x 34,5 cm,

sygn. oł. l.d.: J. Malczewski.

Na odwrocie okrągła pieczęć: Ze zbiorów Marii Malczewskiej, oraz owalny stempel: Pracownia art. rzeźb. Pozłotnicza / Aleksandra Olecha / Kraków, Rynek Klep. 14.

25 000 zł

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej Karola Lanckorońskiego do Azji Mniejszej. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910-1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP „Sztuka”. W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-martyrologicznej, okres „sybirski” otwiera inspirowana utworem Słowackiego „Śmierć Elenai”. Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

35. Jacek MALCZEWSKI (1854-1929)

„Studium trzech krowich głów”

akwarela, ołówek, papier, 23 x 16,4 cm,

sygn. p.g.: J. Malczewski.

Na odwrocie okrągła pieczęć: Ze zbiorów Marii Malczewskiej.

Stan zachowania: papier lekko zagięty w l.d. narożniku.

6 000 zł

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej Karola Lanckorońskiego do Azji Mniejszej. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910-1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP „Sztuka”. W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-martyrologicznej, okres „sybirski” otwiera inspirowana utworem Słowackiego „Śmierć Elenai”. Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta

nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

36. Emil LINDEMANN (1864-1945)

„Dziewczyna”

olej, tektura, 35 x 28 cm,

sygn. l.d.: E. Lindeman

4 500 zł

Malarz, uczeń Wojciecha Gersona i krakowskiej SSP w pracowni Jana Matejki, z którym współpracował m.in. przy polichromii w kościele Mariackim. Studia malarskie kontynuował w paryskiej École des Beaux Arts oraz w Académie Julian i Colarossi. Naukę uzupełniał w Rzymie. Zajmował się głównie malarstwem ściennym, wykonując liczne polichromie, najczęściej dla kościołów. Jego malarstwo sztalugowe to obrazy olejne i akwarele o tematyce pejzażowej, rzadziej rodzajowej. Był świetnym ilustratorem, autorem rysunków satyrycznych i plakatów.

37. Bolesław STAWIŃSKI (1908-1983)

„Akt w łazience”, 1952

olej, tektura, 69,5 x 50 cm

Na odwrocie nalepka z tekstem maszynowym: Bolesław Stawiński /1908-1983// Akt w łazience / olej / 69,5 x 50 / Rok powstania 1952; pieczętka artysty z numerem legitymacji ZPAP.

Obraz był prezentowany na wystawie: „Bolesław Stawiński – malarstwo”, maj-czerwiec 2002, Space Gallery, Kraków.

Praca ze zbiorów rodziny artysty.

5 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach W. Jarockiego, T. Axentowicza, F. Pautscha i W. Weissa. Współzałożyciel I Grupy Krakowskiej. Brał udział w krakowskich i lwowskich wystawach Grupy, razem z Grupą jeździł na plenery do Krzemieńca, współpracował z teatrem plastyków Cricot. Lata okupacji spędził w Krzemieńcu, po wojnie osiadł w Bytomiu. Związał się z katowickim oddziałem ASP, gdzie uzyskał tytuł naukowy docenta. Tematem licznych prac artysty są martwe natury, podmiejskie pejzaże, scenki rodzajowe w kawiarni, portrety przyjaciół. Świetnie opanował technikę akwarelową, malował również kompozycje olejne.

38. Wiktor KORECKI (1890-1980)

„Zimowy pejzaż z dziewczyną niosącą wodę”

olej, tektura, 30 x 40 cm

sygn. l.d.: Wiktor Korecki.

*opłata droit de suite

4 000 zł

Malarz, kształcił się w Kijowie w Szkole Rysunkowej Aleksandra Muraszki, od 1921 mieszkał w Warszawie, gdzie miał pracownię. W czasie Powstania Warszawskiego pracownia spłonęła. Po wojnie Korecki mieszkał w podwarszawskim Komorowie. Artysta najchętniej podejmował tematykę pejzażową, inspirowaną malarstwem Chełmońskiego.

39. Zofia ALBINOWSKA-MINKIEWICZOWA (1886-1971)

„Goździki w wazonie”

olej, sklejką, 29 x 37,5 cm,
sygn. l.d.: Zofia Albinowska
Obraz po konserwacji.
*opłata droit de suite
2 000 zł

Malarka i graficzka. Naukę malarstwa rozpoczęła w Wiedniu w 1901 roku w prywatnej szkole Heindricha Strehblowa a od 1902 roku studiowała w szkole Franza Hohenberga i Ferdynanda Kruisa. W latach 1906-1909 przebywała w Paryżu studiując w Academie Colarossi, a następnie w École Nationale supérieure des Beaux Arts. W tym okresie odbywała liczne podróże do Anglii, Belgii, Holandii i Włoch. W latach 1909-1912 studiowała ponownie w Wiedniu, następnie przeniósła się do Lwowa. We wczesnej twórczości artystki dominują portrety a później głównym przedmiotem zainteresowań są martwe natury - różnorodne kwiaty oraz stylowe wnętrza.

40. Jerzy POGORZELSKI (1926-2003)

„Bratki”

olej, płótno, 40 x 50 cm,
sygn. p.d.: Pogorzelski
Na odwrocie autorski opis flamastrem: Pogorzelski / Jerzy / „Bratki”.
*opłata droit de suite
6 500 zł

Malarz, urodzony w Kulbakach koło Grodna, w latach 1947-1953 kształcił się w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Mińsku, w pracowni prof. Suchowierchowa (dyplom w 1953). W 1958 na podstawie umowy o repatriacji Polaków przyjechał do kraju i osiadł w Częstochowie. Był członkiem ZPAP i Association Internationale des Arts Plastiques. Miał ponad 20 wystaw indywidualnych w Polsce i zagranicą, uczestniczył w ponad 70 wystawach zbiorowych. Jest autorem pejzaży, martwych natur, portretów. „Kolor, przede wszystkim kolor ma dla mnie znaczenie. Zawsze zresztą fascynowali mnie impresjoniści. To jest mówiło się w środowisku stara, przebrzmiała historia, ale ja nigdy nie uganiałem się za modą i doszedłem do wniosku, że mimo wszystko, mimo chwil załamania, trzeba pozostać wiernym sobie”. („Pamięć i obraz. Jerzy Pogorzelski malarstwo i rysunek", Miejska Galeria Sztuki w Częstochowie, Częstochowa 2007, ss. 15, 95).

41. Adam SETKOWICZ (1876 - 1945)

„Modlący się Arab”

olej, płótno, 39,5 x 49,5 cm
sygn. l.d.: A. Setkowicz
Na odwrocie, na krosnach, stempel magazynu przyborów malarskich R. Aleksandrowicz, Kraków, Basztowa 11.
8 000 zł

Malarz, w latach 1891-1894 kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Swą popularność zawdzięcza tematyce rodzajowej i pejzażowej, silnie osadzonej w realiach polskiej wsi. Do najbardziej znanych motywów należą sceny rodzajowe rozgrywające się w zimowym pejzażu – wyjazdy na polowania, zaprzęgi z saniami. Był bardzo dobrym akwarelistą, jego kompozycje olejne to najczęściej motywy rodzajowe ukazane na tle wiejskiego pejzażu, rozległych pól i pastwisk.

42. Stanisław Ignacy FABIJAŃSKI (1865-1947)

„Kaplica Ogrojцова przy kościele Świętej Barbary w Krakowie”, 1923

akwarela, papier, 47,5 x 30,5 cm,

sygn. l.d.: St. Fabijański 1923.

Stan zachowania: dr. przedarcia papieru przy górnej krawędzi, dr. zarysowanie w górnej środkowej partii obrazu.

2 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP, m.in. u Feliksa Szynalewskiego, Leopolda Loefflera i Jana Matejki. Studia kontynuował w akademii monachijskiej. Odbył podróże do Włoch i Paryża. Na stałe osiadł w Krakowie. Znany głównie jako malarz architektury Krakowa, chętnie sięgał do tematów rodzajowo-historycznych oraz wątków legionowych.

43. Carl Ernst MORGENSTERN (1847-1928)

„Zachód słońca w górach”

olej, płótno naklejone na tekturę, 20 x 14 cm,

sygn. l.d.: C. E. Morgenstern

Na odwrocie drukowana nalepka założonej w 1868 wrocławskiej galerii i oprawy obrazów: Theodor Lichtenberg / Hof-Kunsthändler.

4 500 zł

Niemiecki malarz urodzony 14 września 1847 w Monachium. Początkowo uczył się u ojca, który był malarzem na dworze króla Bawarii Ludwika I oraz u monachijskiego miniaturzysty Carla Restallino, a następnie Josefa Schertla i Johanna Gottfreida. Jego pierwsza wystawa w Monachium miała miejsce w 1869 roku. W 1884 roku objął w Szkole Sztuki we Wrocławiu utworzoną wówczas klasę malarstwa krajobrazowego. W latach 1887–1913 prowadził tam klasę akwaforty. W 1887 roku otrzymał tytuł profesora. Zmarł 9 września 1928 roku w swoim domu w Karpaczu.

44. Piotr STAWIŃSKI (ur. 1957)

„Powietrze zabite dymami”, 1984

technika mieszana, płótno, 59 x 80 cm,

sygn. p.d.: Piotr Stawiński 84.

Na odwrocie drukowana nalepka z wystawy z teksem maszynowym: Piotr Stawiński / Tytuł „Powietrze zabite dymami” / Technika mieszana / rok powstania 1984 / Cena 35 000 zł.

4 000 zł

Malarz, syn Bolesława, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Poza malarstwem uprawia rysunek, grafikę oraz eksperymentalne formy sztuki. Współzałożyciel grupy „Dell'arte” i Akademii Sztuki Fascynującej. Od 1994 członek die Kunstlergilde. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych i działaniach plastycznych w Polsce i za granicą (Włochy, Francja, Niemcy). Miał wiele wystaw indywidualnych w Polsce (m.in. Pałac pod Baranami w Krakowie, Galeria Kronika w Bytomiu, Galeria teatru im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem, GCK Katowice) oraz w Niemczech (Ditzingen, Stuttgart).

45. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

„Trzy muzy”

zatwierdzony szkic koncepcyjny do płaskorzeźby dla Domu Kultury „Rozbark” w Bytomiu, ołówek, karton, 30 x 30 cm, wym. planszy: 35 x 59,5 cm,

sygn. p.d.: TSadowski.

*opłata droit de suite

1 100 zł

Rzeźbiarz i malarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomską, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

46. Jacek NALEWAJEK (1965-2018)

„Portret dziewczyny”

technika mieszana, linoleum (częściowo rytowane), 27,5 x 35 cm,

sygn. p.d.: J. Nalewajek

*opłata droit de suite

950 zł

Malarz i rzeźbiarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się we wrocławskiej ASP, uzyskując w 1998 dyplom u prof. Konrada Jarodzkiego, oraz aneks dyplomowy z rzeźby u prof. Janusza Kucharskiego. Uprawiał malarstwo sztalugowe, ścienne, rysunek i rzeźbę. Malował farbami olejnymi, akrylowymi, posługiwał się akwarelą, temperą i aerografem. Miał indywidualne wystawy we Wrocławiu, Brzegu, Częstochowie. W 2002 otrzymał wyróżnienie na II Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie.

47. Marek IZYDORCZYK (ur. 1967)

„Ulica, dobro i zło”, 1995

olej, płótno, 50,5 x 65 cm,

sygn. l.d.: Marek / Izydorzcyk.

Na odwrocie autorski opis: 16. IV. 1995 / Częstochowa / „Ulica, dobro i zło” / Barbarian / styl / Marek / Izydorzcyk.

Obraz zakupiony bezpośrednio od artysty.

3 200 zł

Malarz samouk, urodzony w Częstochowie, związany ze środowiskiem Kłobucka. Artysta od 25 lat uprawia malarstwo. Jest współautorem i bohaterem książki o swoim życiu i twórczości pt: „Marek Izydorzcyk - Wielki Wojownik Sztuki”. Swoje poglądy artystyczne zawarł w autorskim stylu, który nazwał „Barbarian”, styl ten z czasem ewoluował w „Science Fiction Colour” stanowiącym własną interpretację surrealizmu, ekspresjonizmu i impresjonizmu. W 2009 artysta otrzymał Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego za wkład w polską kulturę.

GRAFIKA

48. Kitagawa UTAMARO (1753-1806)

„Młoda kobieta w różowym kimonie”

drzeworyt barwny, *okubi-e* (large-head portrait), aiban, 32 x 21 cm,

sygnatura l.d.: Utamaro hitsu,
wydawca: Iwatoya Kisaburô .
Stan zachowania: drobne ubytki zaślepione papierem.

4 600 zł

Artysta japoński, jeden z najważniejszych mistrzów drzeworytu japońskiego, wybitny przedstawiciel gatunku ukiyo-e. Uważany jest za niezrównanego twórcę *bijin-ga* - wizerunków pięknych kobiet. W latach 1770. związał się z pracownią Sekiena w Edo. Początkowo zajmował się ilustracjami do literatury popularnej, a okazjonalnie portretami aktorów kabuki. Artysta nawiązał współpracę z uznanym wydawcą Tsutaya Juzaburo i nadal wykonywał ilustracje do książek. Około 1791 przestał zajmować się ilustracjami i skupił na portretach pojedynczych kobiet. W 1793 zerwał współpracę ze swoim wydawcą i poświęcił się własnej twórczości, by latach 1790. wykształcić swój rozpoznawalny styl, którego centralną postacią były piękne kobiety dzielnicy Yoshiwara. Poza portretami kobiet z upływem czasu zaczął malować zwierzęta, owady, studia przyrody i ilustracje erotyczne (shunga). Artysta był jednym z niewielu japońskich twórców gatunku ukiyo-e, który w swoim kraju cieszył się sławą za życia. Utamaro i Hokusai to pierwsi japońscy artyści, którymi zainteresowała się Europa, wielbicielami jego twórczości byli m.in. Monet, Degas, Gauguin i Toulouse-Lautrec, w 1891 Edmond de Goncourd wydał jego pierwszą biografię.

49. Kitagawa UTAMARO (1753-1806)

„Młoda kelnerka z herbaciarni Suminoe w Shiba”

z serii „Porównując wdzięki pięciu piękności” (Gonin bijin aikyo kurabe),
drzeworyt barwny, oban, 37 x 25 cm,

sygnatura l.d.: Shomei Utamaro hitsu, pieczęć: Honke

wydawca: Omiya Gonkuro, około 1795-1796.

Stan zachowania: liczne ubytki zaślepione papierem, przebarwienia w partii twarzy, przetarcia i zagniecenia w partii kimona.

3 200 zł

Artysta japoński, jeden z najważniejszych mistrzów drzeworytu japońskiego, wybitny przedstawiciel gatunku ukiyo-e. Uważany jest za niezrównanego twórcę *bijin-ga* - wizerunków pięknych kobiet. W latach 1770. związał się z pracownią Sekiena w Edo. Początkowo zajmował się ilustracjami do literatury popularnej, a okazjonalnie portretami aktorów kabuki. Artysta nawiązał współpracę z uznanym wydawcą Tsutaya Juzaburo i nadal wykonywał ilustracje do książek. Około 1791 przestał zajmować się ilustracjami i skupił na portretach pojedynczych kobiet. W 1793 zerwał współpracę ze swoim wydawcą i poświęcił się własnej twórczości, by latach 1790. wykształcić swój rozpoznawalny styl, którego centralną postacią były piękne kobiety dzielnicy Yoshiwara. Poza portretami kobiet z upływem czasu zaczął malować zwierzęta, owady, studia przyrody i ilustracje erotyczne (shunga). Artysta był jednym z niewielu japońskich twórców gatunku ukiyo-e, który w swoim kraju cieszył się sławą za życia. Utamaro i Hokusai to pierwsi japońscy artyści, którymi zainteresowała się Europa, wielbicielami jego twórczości byli m.in. Monet, Degas, Gauguin i Toulouse-Lautrec, w 1891 Edmond de Goncourd wydał jego pierwszą biografię.

50. Utagawa TOYOKUNI I (1769-1825)

„Dwaj tancerze manzai”

drzeworyt barwny, okres Edo,

oban, 36,7 x 24,7,

sygnowany l.d.: Ichiyosai Toyokuni ga,
pieczęć wydawcy: Nishimuraya Yohachi (Eijudo).

Stan zachowania: drzeworyt w całości podklejony papierem, kilka rudawych plam, przebarwienia, przetarcia i zagniecenia, dolna krawędź planszy nieznacznie obcięta.

W załączonej do drzeworytu opinii Pani Małgorzata Martini, starszy kustosz w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie, nie przypisuje jednoznacznie autorstwa prezentowanej grafiki Utagawie Toyokuniemu I, sugerując, że sygnatura może wskazywać również na jego ucznia, Utagawę Kunisadę, który przez pewien czas podpisywał swoje prace Ichiyosai Toyokuni.

4 800 zł

Wybitny artysta japońskiego drzeworytu barwnego, mistrz ukiyo-e, znany z grafik przedstawiających aktorów teatru kabuki. Czynny w Edo, należał do szkoły Utagawa, na której czele stanął po śmierci swego mistrza i zarazem założyciela szkoły – Toyoharu. Sam wykształcił wielu artystów. Poza portretami aktorów jest autorem drzeworytów przedstawiających wojowników, piękne kobiety (bijinga) i sceny erotyczne (shunga).

51. Ludwik MISKY (1884-1938)

„Króliki”

akwaforta, akwatinta, 5,9 x 20,3 cm,

sygn. oł. p.d.: LMisky; oł. l.d.: „Króliki”.

Na odwrocie napis ołówkiem: Wystawa.

1 200 zł

Malarz i grafik, wybitny kolorysta. Studiował w krakowskiej ASP w pracowniach F. Cynka, L. Wyczółkowskiego, J. Pankiewicza, J. Mehoffera i J. Stanisławskiego, naukę kontynuował w Dreźnie, Lipsku, Berlinie i Wiedniu. Był członkiem Cechu Artystów Plastyków „Jednoróg”. W pejzażach inspirował się twórczością Stanisławskiego. Malował martwe natury, motywy architektoniczne, portrety. Poza malarstwem sztalugowym i grafiką zajmował się projektowaniem tkanin.

52. Hugo ULBRICH (1867-1928)

„Widok wrocławskiego ratusza z okna pracowni krawieckiej Beckera”

akwaforta, wym. płyty: 33,8 x 26,8 cm,

sygn. oł. l.d.: Hugo Ulbrich; na płycie p.d.: Hugo Ulbrich; na płycie l.d. tytuł: „Blick aus Beckers Schneiderwerkstatt auf das Rathaus”; na płycie p.g.: S. Angerer Berlin imp.

Stan zachowania: jasnobrązowe przebarwienia (foxing), przedarcie przy krawędzi l.g., zagięcie papieru wzmocnione taśmą.

Grafika zamówiona z okazji jubileuszu firmy W. Becker und Sohne.

(źródło: <http://www.grafiksammler.com/galeria/7,Hugo%20Ulbrich>)

900 zł

Grafik i rysownik, urodzony w Przerzeczynie Zdroju (Bad Dirsdorf), zmarły we Wrocławiu. Szkołę średnią ukończył w Reichenbach (Dzierżoniów). W kolejnych latach uczył się zawodu księgarza w Getyndze. Naukę kontynuował w berlińskiej akademii u Karla Köppinga. Na zlecenie muzeum we Wrocławiu wykonał rysunki do „Bilderwerk Schlesischer Kunstdenkmäler” Hansa Lutscha. W 1894 zamieszkał we Wrocławiu, gdzie był profesorem tamtejszej akademii. Odbył podróże po Europie i Niemczech, odwiedził Egipt. Tematem jego prac były widoki miejskie, m.in. Wrocławia, Gdańska, Malborka, Królewca, pejzaże z Egiptu.

53. Paweł STELLER (1895-1974)

„Kościół w Bielowicku”, 1934

z teki „Śląsk Cieszyński w drzeworycie”,

drzeworyt na kremowej tincie, 21,4 x 16,5 cm,

sygn. oł. p.d.: P. Steller 1934.; oł. l.d.: Drzeworyt – / Kościół w Bielowicku.

Grafika reprodukowana w: „Paweł Steller. Życie i twórczość (1895-1974)”, Muzeum Historii Katowic, Katowice, 2006, il. 140.

Grafika z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

*droit de suite

950 zł

Grafik, malarz, pedagog, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Studiował we Lwowie, Pradze i grafikę u W. Skoczylasa w warszawskiej SSP. Z technik graficznych uprawiał drzeworyt, z technik malarskich akwarelę. Jego akwarelowe, najczęściej zimowe pejzaże z okolic Śląska Cieszyńskiego, Beskidów i Tatr cechuje znakomite opanowanie warsztatu, świetlista paleta barw, umiejętne posługiwanie się bielą.

54. Edward DWURNIK (1943-2018)

„Zakochany listonosz”, 2000

akwaforta kolorowana akwarelą, 14/60, 32 x 24,5 cm,

sygn. oł. p.d.: E. Dwurnik / 2000, na płycie monogramem p.d.: E.D.; oł. l.d.: akwaforta 14/60

Na odwrocie drukowany numer: 3503.

Prezentowaną grafikę obecny właściciel zakupił bezpośrednio od Edwarda Dwurnika.

*droit de suite

3 500 zł

Malarz, grafik, w latach 1963-70 studiował malarstwo, grafikę i rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Poza malarstwem Dwurnik uprawiał grafikę i rysunek (zarówno autonomiczne serie jak i ilustracje). Projektował monumentalne kompozycje malarskie w przestrzeni publicznej.

55. Kazimierz MOŹDZIERZ (1918-1997)

„Pólakt”

drzeworyt, 24,9 x 18,7 cm,

sygn. oł. p.d.: Moździerz K; na klocku monogramem p.d.: K/M

*droit de suite

700 zł

Grafik związany ze środowiskiem artystycznym Lwowa, a po wojnie Bytomia. Kształcił się w Instytucie Sztuk Plastycznych we Lwowie. W 1945 przyjechał z Operą Lwowska do Bytomia i z tym miastem związał się do końca życia. Uprawiał drzeworyt, jest autorem licznych ekslibrisów. Należał do ZPAP, w 1976 został uhonorowany Złotą Odznaką tego związku. Za pomoc w ratowaniu Żydów w czasie okupacji hitlerowskiej otrzymał medal Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata. Artysta brała udział w licznych wystawach zbiorowych, miał około sześciu wystaw indywidualnych. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach Ossolineum we Wrocławiu, w Bibliotece Narodowej i w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie.

56. Adam KIEŁB (ur. 1957)

„Rytmy F”, 2022

linoryt barwny, 12/20, 30 x 40 cm,

sygn. oł. p.d.: Adam Kiełb 2022; oł. l.d.: 12/20 Rytmy

800 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę i linoryt. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 26 wystaw indywidualnych.

57. Stefan SUBERLAK (1928-1994)

„Do miasta 7”, 1967

drzeworyt, linoryt, 9/10, 63,8 x 76,7 cm,

sygn. oł. p.d.: St. Suberlak 1967; oł. l.d.: „Do miasta 7” drzeworyt linoryt 9/10.

*droit de suite

1600 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Ljubljanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

58. Zdzisław BEKSIŃSKI (1929 - 2005)

„Bez tytułu”

grafika komputerowa, papier (gramatura 280), 80 x 55 cm,

sygn. tuszem na środku pod wydrukiem: BEKSiński.

Na odwrocie długopisem: © Beksinski – épr. d'art. / © Korus – 2003, oraz stempel: Zygmunt Korus / galeria Sztuki Plus / Biuro Podróży / Chorzów ul. Sobieskiego 12.

Do grafiki dołączony certyfikat „Galerii PLUS” Zygmunta Korusa z Chorzowa.

*droit de suite

12 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, fotograf, rysownik, grafik komputerowy, architekt. W latach 1947-1952 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Przez kilka następnych lat pracował w zawodzie. Zainteresował się wówczas fotografią artystyczną, rozpoczął również pierwsze próby rysunkowe i malarskie. W 1955 r. powrócił do rodzinnego domu w Sanoku. Był artystą-samoukiem. Działalność artystyczną rozpoczynał od fotogramów i fotomontaży, później tworzył dzieła z pogranicza malarstwa i rzeźby oraz rysunku. Od połowy lat 70-tych Beksiński zajmował się prawie wyłącznie malarstwem olejnym, używając specyficznej sobie techniki. Po latach ten okres (do początku lat 80-tych) nazwał "okresem fantastycznym". W 1977 r. opuścił Sanok i przeniósł się na stałe do Warszawy. Nawiązał kontakt z paryskim marchandem Piotrem Dmochowskim. Wystawiał we Francji, Niemczech i niemal wszystkich ważnych ośrodkach w Polsce. W 1999 r. Muzeum Historyczne przygotowało na zamku w Sanoku największą retrospektywną wystawę artysty.

59. Jan NOWAK (1939)

„Tokowisko”

linoryt, odbitka wykonana ręcznie bez użycia prasy graficznej, 57 x 58 cm,

sygn. oł. p.d.: Jan Nowak 2011 r.; oł. l.d.: Linoryt 7/15 „Tokowisko”, monogramem na płycie p.d.: JN 2011.

Odbitkę prezentowanej grafiki posiada w swoich zbiorach Muzeum Śląskie w Katowicach.

(„Szczerze. Linoryty Jana Nowaka”, Muzeum Śląskie w Katowicach, 2014, il. s. 149).

2 400 zł

Grafik związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1958-1959 uczył się technik graficznych u Stefana Suberlaka w Ognisku Plastycznym w Katowicach. Z zawodu górnik, w kopalni "Katowice" przepracował 28 lat. Był współzałożycielem koła plastyków "Gwarek 58" przy kopalni "Katowice". W 1989 otrzymał zezwolenie na wykonywanie zawodu artysty plastyka z Ministerstwa Kultury i Sztuki. Uprawia linoryt, miedzioryt i suchą igłę. W pracach artysty dominuje motyw śląskiego pejzażu i jego mieszkańców, często przedstawiony z ornamentálną drobiazgowością i bogactwem rozwiązań tematycznych. (Maria Fiderkiewicz "Sztuka pogranicza. Między etnosztuką a sztuką akademicką. Katalog zbiorów Muzeum Śląskiego", Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 132).

60. Władysław TOKARZ (ur. 1936)

„Pejzaż przemysłowy”

linoryt, 28,3 x 33,2 cm,

sygn. oł. l.d.: Tokarz; oł. p.d.: pejzaż przemysłowy – linoryt.

*droit de suite

700 zł

Grafik, w latach 1957-1964 kształcił się w krakowskiej ASP na Wydziale Grafiki w Katowicach, w 1964 uzyskał dyplom u wykładowcy B. Góreckiego i u prof. A. Raka.

61. Adam KIEŁB (ur. 1957)

„Rytmy 0408”, 2022

fotografia, 18 x 24 cm,

sygn. p.d.: Adam Kielb 2022; l.d.: Rytmy No 0408.

600 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę i linoryt. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 26 wystaw indywidualnych.

62. Adam KIEŁB (ur. 1957)

„Rytmy 0394”, 2022

fotografia, 18 x 24 cm,

sygn. p.d.: Adam Kielb 2022; l.d.: Rytmy No 0394.

600 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik

graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę i linoryt. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 26 wystaw indywidualnych.

RZEŹBA

63. Zygmunt BRACHMAŃSKI (ur. 1936)

„Inka. Z cyklu 'Impresje peruwiańskie'”

brąz, zielona patyna, 2/8, podstawa granit (Baltic Green), wys. 64 cm,
sygn. monogramem wiązonym: 2/8 / ZB.

13 000

Rzeźbiarz i medalier związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1953-1959 kształcił się w krakowskiej ASP uzyskując w 1959 dyplom u prof. J. Bandury. Artysta jest autorem pomników, m. in. Wojciecha Korfatego w Katowicach, pomnika Harcerzy Września w Katowicach, statuetki Śląskiego Wawrzynu Literackiego, Laur ton rada - Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej "Interpretacje", rzeźb w Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie.

64. Tomasz KOCŁĘGA (ur. 1968)

„Instabilitate Statera. Chwiejna równowaga”, 2020

brąz, szkło, podstawa drewno, 23 x 17 x 14,5 cm, edycja 6/8,
sygn. i hologram autorski na podstawie: 6/8 / Kocłęga / 2020.

*droit de suite

1800 zł

Rzeźbiarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń krakowskiej ASP na Wydziale Grafiki w Katowicach, dyplom w 1993. Pracował jako pedagog w szkolnictwie średnim, oraz jako asystent na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej. Od 2009 jest wykładowcą rzeźby w katowickiej ASP. Artysta miał ponad 30 wystaw indywidualnych, uczestniczył w ok. 60 wystawach zbiorowych, prezentował swoje rzeźby w miejskich przestrzeniach publicznych.

65. „Narciarz”, ok. 1930

biały metal patynowany, podstawa marmur, wym.: 22,5 x 29 x 6 cm

1500

66. „Narciarz”

rzeźba w drewnie, wym.: 31 x 21,5 x 12 cm, sygn. monogramem łączonym (na podstawie): KM.

2 600 zł

RZEMIOSŁO

67. FIGURKA „KOBIEȚA Z MISA” Bogucice, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, wys. 20 cm, projekt formy: Eryka Trzewik-Drost i Henryk Baran, z 1961, znak drukowany, zielony Fabryki Porcelany „Bogucice” z lat 1952-1988, czarna farbą: 5079/208.

Figurka z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

1 600 zł

68. FIGURKA „BIZON”, ZPS Karolina, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, wym.: 11 x 22 x 8,5 cm, projekt formy: Mieczysław Naruszewicz (1923-2006), z 1957, znak drukowany, podszkliwny, zielony Zakładów Porcelany Stołowej „Karolina” w Jaworzynie Śląskiej z lat 1952-1991, czarną farbą: K/8 / 15343.

1 600 zł

69. FIGURKA „SUDANKA”, Ćmielów, ok. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna (natrysk), technika drapania, wys. 17,5 cm, projekt formy: Henryk Jędrasiak (1916-2002), znak drukowany, podszkliwny Zakładów Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie lat 1951-1997, czarną farbą: C 608 – 988, 60 zł.

(Lit.: B. Banaś „Polski New Look. Ceramika użytkowa lat 50. i 60.”, Wrocław, 2011, il. s. 66)

1 300 zł

70. FIGURKA „CZARNOSKÓRY MEŹCZYŻNA”, Ćmielów, ok. 1960

porcelana, brązowa farba naszkliwna, wys. 14,5 cm, projekt formy: Hanna Orthwein (1916-1968), z 1957, tytuł oryginalny figurki: „Murzyn”, znak drukowany zielony: Ć (w trójkącie) / Ćmielów, numery czarną farbą: C106-307 / 25, stempel: 70–zł.

Stan zachowania: dr. ubytki farby na lewej dłoni.

500 zł

71. FIGURKA „ZAJĄCZEK”, Ćmielów, ok. 1960

porcelana, złocenie, wys. 11 cm, projekt formy: Kazimierz Czuba (ur.1934), z 1960, znak drukowany, podszkliwny, zielony Zakładów Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie z lat 1951-1997. Stan zachowania: fabryczna dr. nierówność i dr. przetarcia złocenia na krawędzi podstawy figurki.

1 600 zł

72. FIGURKA „ŻYRAFA”, Ćmielów, ok. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna, wys. 9,5 cm, projekt formy: Hanna Orthwein (1916-1968), znak drukowany, podszkliwny, zielony Zakładów Porcelany Stołowej „Ćmielów” w Ćmielowie lat 1951-1997, czarną farbą: C 308 – 797/20.

750 zł

73. WAZON „Wawel”/ZPS „Krzysztof”

porcelana, czarna farba naszkliwna, srebrzenie, wys. 22,5 cm, projekt dekoracji: Leszek Nowosielski (1918-1999), znak drukowany zielony (przekreślony) ZPS „Krzysztof” w Wałbrzychu z lat 1952-1997, sygnatura srebrną farbą: L. Nowosielski.

2 000 zł

74. CZARNO-BIAŁA FILIŻANKA ZE SPODKIEM „Wawel”/ZPS „Krzysztof”, ok. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna (natrysk), technika drapania, filiżanka wys. 6 cm, spodek o formie trójkąta o zaokrąglonych narożnikach, wym.: 23 x 18 cm, projekt dekoracji i wykonanie: Czesław Pszczółkowski, znak drukowany zielony ZPS „Krzysztof” w Wałbrzychu z lat 1952-1997. Stan zachowania: dr. przetarcia na powierzchni spodka.

Filiżanka ze spodkiem została ofiarowana krewnej obecnych właścicieli bezpośrednio przez Czesława Pszczółkowskiego.

250 zł

75. FILIŻANKA ZE SPODKIEM „Wawel”/ZPS „Krzysztof”, 1961

porcelana, farby naszkliwe, filiżanka wys. 6 cm, spodek o formie trójkąta o zaokrąglonych narożnikach, wym.: 23 x 18 cm, projekt dekoracji i wykonanie: Czesław Pszczółkowski, 1961, znak drukowany zielony ZPS „Krzysztof” w Wałbrzychu z lat 1952-1997, napis czarną farbą: Projekt i wykonanie / Pszczółkowski Cz. / 17. maja 1961 r. / Ręcznie malowane / hand painted / (sygnatura autora). Stan zachowania: filiżanka pęknięta.

Filiżanka ze spodkiem została ofiarowana krewnej obecnych właścicieli bezpośrednio przez Czesława Pszczółkowskiego.

200 zł

76. KOLOROWA FILIŻANKA ZE SPODKIEM „Wawel”/ZPS „Krzysztof”, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwe (kolory: żółty, czarny, czerwony, niebieski), filiżanka wys. 6 cm, spodek o formie trójkąta o zaokrąglonych narożnikach, wym.: 23 x 18 cm, projekt dekoracji i wykonanie: Czesław Pszczółkowski, brak znaku firmowego.

Stan zachowania: b. dr. przetarcia na powierzchni spodka.

Filiżanka ze spodkiem została ofiarowana krewnej obecnych właścicieli bezpośrednio przez Czesława Pszczółkowskiego.

250 zł

77. PATERA „SMUGA” JAN SYLWESTER DROST, ok. 1976

szkło sodowe, prasowane, barwione w masie (kolory: żółty, pomarańczowy i niebieski), wym.: 34 x 29 cm, projekt: Jan Sylwester Drost (ur. 1934), Huta Szkła Gospodarczego „Ząbkowice”.

Stan zachowania: dr. wyszczerbienie na krawędzi patery.

Patera otrzymała Złoty Medal na II Międzynarodowym Triennale Szkła i Porcelany, Jablonec 1976.

Lit.: „Kolekcja szkła użytkowego Pałacu Schoena Muzeum w Sosnowcu. Szkło zagłębiowskie i prasowane”, Pałac Schoena Muzeum w Sosnowcu, s. 191, poz. 411; B. Banaś, „Eryka i Jan Drostowie”, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2022, il. s. 160.

1 500 zł

78. WAZON J.S. DROST HSG „ZĄBKOWICE”, ok. 1976

szkło sodowe, formowane ręcznie, barwione w masie na czerwono i bezbarwne, wys. 41 cm; kolista stopa, korpus cylindryczny, lekko zwężający się ku górze, smukła szyja, wydatny, kolisty, płaski wylew, powierzchnia brzuśca dekorowana ośmioma rzędami kolistych guzków; projekt: Jan Sylwester Drost (ur. 1934), Huta szkła Gospodarczego „Ząbkowice”, obecnie Dąbrowa Górnicza.

Lit.: „Kolekcja szkła użytkowego Pałacu Schoena w Muzeum w Sosnowcu. Szkło zagłębiowskie i prasowane”, Pałac Schoena Muzeum w Sosnowcu, s. 187, poz. 386; B. Banaś, „Eryka i Jan Drostowie”, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2022, il. s. 184.

1 000 zł

79. SREBRNY KOMPLET ART DECO DO KAWY I HERBATY RAVINET & DENFERT, ok. 1920

dzbanek do kawy (wys. 17,5 cm), dzbanek do herbaty (wys. 13,5 cm), mlecznik (wys. 8,5 cm), cukiernica (wys. 10 cm), taca (wym.: 56,5 x 34,5 cm); cylindryczne, lekko rozszerzające się ku górze korpusy, powierzchnie gładkie, w dolnej partii dekorowane dwoma płytkimi rowkami, lekko wysklepione pokrywy, gałki i uchwyty z egzotycznego drewna, owalna platerowa taca z dwoma uchwytami; waga 1499 g, srebro pr. 1 (0,950), francuska cecha po 1838, znak firmy złotniczej: Louis Ravinet & Charles Denfert (Paryż 1891-1912, sukcesorzy Ravinet & Cie, po 1923 Ravinet d'Enfant & Cie); taca metal srebrzony, sygn.: Ravinet / Denfert, wybity numer: 60.

9 000 zł

80. SREBRNA PATERA IWAN DMITRIEWICZ SAŁTYKOW

owalny korpus na dwóch szerokich nóżkach, powstałych z podcięcia frontowych partii korpusu, dwa wydatne, zygzakowate uchwyty, na korpusie grawerowane stylizowane motywy roślinne, na wew. stronie nóżek grawerowany napis: Ku pamięci od J.K. / 11/X 1927; wym.: 14 x 23 x 17 cm, waga 653 g, srebro pr. 84, rosyjska cecha z lat 1908-1926, monogram złotnika (cyrylicą): И.С (Iwan Dmitriewicz Sałtykow, Moskwa, od 1884), polska cecha dla sreber pr. 2 (0,875) z lat 1963-1986, Urząd Probierczy w Krakowie.

3 600 zł

81. KOMPLET 6 SREBRNYCH MISECZEK DO KAWIORU GEBRÜDER KÜHN, ok. 1920

6 miseczek w formie muszli, na ażurowych podstawach, 6 łyżeczek i 6 widelczyków z ażurowymi trzonkami z motywami neorokokowymi; wym. miseczki: 7 x 13 x 10 cm, dł. łyżeczki i widelczyka 12,5 cm, waga 1212 g, srebro wew. złożone pr. 0,925, niemieckie cechy po 1886, znak firmy złotniczej Gebrüder Kühn, Schwäbisch Gmünd.

9 000 zł

82. TACA WG PROJEKTU JULII KEILOWEJ, 1935-1939

mosiądz, srebrzenie, drewno, 4,5 x 37,5 x 20 cm, projekt Julii Keilowej (1902-1943) z ok. 1935; prostokątny gładki korpus z głębokim lustrem, 4 nóżki utworzone z zewnętrznych odcinków krótszych boków, wgiętych w formie półwałków, 2 uchwyty utworzone z wewnętrznych odcinków krótszych boków, wygiętych w formie półwałków;

znak Fabryki Wyrobów Platerowanych i Brązowych Braci Henneberg w Warszawie: B. Henneberg / (ośmiopłatkowa rozeta) / Warszawa, wybity numer: 2015. Stan zachowania: dr. przetarcia srebrzenia, drewniane gałki uchwytów wymienione.

3 000 zł

83. KOSZ ART DECO FRANCJA, ok. 1930

mosiądz, srebrzenie, drewno egzotyczne, wym.: 23 x 37,5 x 26 cm; owalna, wysklepiona uskokowo stopa, gładki, owalny korpus na zewnętrznej krawędzi profilowany uskokowo, taśmowy pałąk z uchwytem z egzotycznego drewna; sygn.: OR / 12.

1 200 zł

84. PATERA ART DECO VILLEDIEU, Francja, ok. 1930

miedź, mosiądz, palisander, wym.: 21,5 x 48 x 38 cm; kolista, wysklepiona uskokowo stopa,

cyldryczny krótki trzon z pierścieniem z palisandru, szeroka, płytka misa, ujęta dwoma wydatnymi uchwytami z mosiądzu; sygn.: FLH / Marque Deposee / Garanti Villedieu / France (Villedieu Les Poeles, miejscowość w Normandii, znana z produkcji wyrobów z miedzi).

1600 zł

85. KUBEK PAMIĄTKOWY FRAGET, 1896-1914

powierzchnia korpusu dekorowana reliefowymi motywami pomników i zabytków architektury Warszawy; mosiądz, srebrzenie wys. 10 cm, znak firmy Józef Fraget Fabryka Wyrobów Srebrnych i Platerowych: (w polu prostokątnym) Fraget / (orzeł dwugłowy), wybity numer: 4698.

Stan zachowania: górna krawędź korpusu z licznymi wgłębieniami, dr. przetarcia srebrzenia.

600 zł

86. PAS HUCULSKI, 1935

skóra nabijana metalowymi ćwiekami, prostokątna kłamra z dekoracją geometryczną, wybijaną stempelkiem, z datą: 1935, dł. 101 cm

1 000 zł